

ni ante murale nemškega cesarstva. Zavojevali smo to deželo z velikimi žrtvami. Nemčija se Belgiji ne mora odreči. Nemčija si mora nadalje zagotoviti, da bo lahko nemoteno nadaljevala svojo kolonialno delovanje v Afriki in Mali Aziji, kajti to je v interesu celega sveta. Vojni cilji nemške države ne vsebujejo ničesar, kar bi ne služilo blagostanju celega sveta.

Dernburgovo pismo je izzvalo v nevtralnih in sovražnih deželah živahno polemiko.

Predčasni sklep miru — nesmisel.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, ki ima tesen stik z nemško vlado, piše z dne 24. aprila sledeče:

Od zazličnih strani se sliši, da krožijo po mestih in na deželi govorice o skorajšnjem začetku mirovnih pogajanj. Pravi se, da se je o pripravljanih korakih v svrhu sklepa posebnega miru z Anglijo že posvetovalo, pri čemur se je posebno oziralo na želje in zahteve Anglije, ali pa se mora to izvršiti.

Noben razsoden človek nezamore na to misliti, da bi Nemčija sedanjosti za njo ugodni položaj v prid predčasnega miru v nemar pustila. Mi moramo vsako ugodnost vojaškega položaja izrabiti in si zanesljivo zagotoviti, da si nikdo ne bode več upal mir kaliti. In pri tem mora ostati. Govorica o nemški želji po miru je vzlic naše krepke volje in odločnosti, sovražnike do dobra premagati, neumna ali pa hudobna, najmanjše pa nepotrebna izmišljotina.

Nemško in avstrijsko-ogrsko vojno pobratimstvo.

Vojni poročevalec „Lokalanzeiger“-ja piše: „Nekoč bil sem na mojem potovanju v Karpatih sprejet od komandanta, ki je ondi poveljeval krdelu, obstoječemu iz avstro-ogrskih in nemških čet. Nemški general izrazil se jako pohvalno o podrejenih mu avstro-ogrskih vojakih. Pripovedoval je m. dr. Ko je prišel s svojimi krdeli v Karpatih, je zapazil, da bo znabiti mnogo Nemcev tukaj nerabnih, ker niso navajeni bojevanja ob s suogom pokritih strminah. Avstro-ogrška vojaška uprava nadomestila je s čudovito naglostjo v treh dneh težke nemške trénske vozove s svojimi lahкими avstrijskimi ali pa s kmečkimi, priskrbela je sani, drči in tovrne živali, kolikor se jih je potrebovalo. Tudi gorski topovi so se priskrbeli.“

Pri maršu navkreber pokazali so vojaki iz ravnin, ki večinoma še nikdar niso videli kake gore, hvalevredno nepremagljivost. Prvi marš 18 kilometrov trajal je 11½ ure in vojaki so morali mestoma do trebuha v snegu gabati. Za vzgled marširal je general s svojim štabom peš pred krdelom. Ko so zvečer došli na cilj, ni bilo nobenega marodega. Nemški vojaki so se od svojih avstrijskih gorovjara navajenih tovarišev mnogočesar naučili in privadili, posebno noše gorskih gamaš.

Lepa slika popolnega pobratimstva kaže se posebno v oficirski kazini. Nemški, avstrijski in ogrski oficirji dohajali so zaporedoma v mešanih gručah.“

Odnosaji med Italijo in Švico.

O razmerju obeh držav se zadnji čas precej piše in govori. Spominjamo se na izjavo švicarskega predsednika. Prejšnji mesec sta Švica in Italija sklenili pogodbo, da bo njune spore reševalo razsodišče. Italija je hotela, da bi se prav vsi mogoči spori reševali pred razsodiščem. Švica seveda tega ni mogla priznati in je izvzela od razsodišča spore, ki bi zadevali njene življenske interese. Čast ali neodvisnost. „Zürcher Post“ piše: Švica ima resno željo, živeti z Italijo v dobrem prijateljstvu, toda svojo neodvisnost ceni preveč visoko, da bi prepuстила v vprašanih, ki se tičejo njene časti, odločitev drugim ljudem. Milanski listi še vedno očitajo

Švico, zakaj ni hotela vseh sporov prepustiti razsodišču in ponavljajo legendo, da je Švica sklenila z Nemčijo ali Avstrijo pogodbo za slučaj, da Italija nastopi z orožjem. Švicarska vlada je to prazno trditve že davno zavrnila in ravnatako tudi predsednik dr. Motta v zadnjem razgovoru s poročevalcem „Tribune“.

Italija in Grška.

Časopisje povdarja ostrejšje nasprotstva med grškimi in italijanskimi interesi v Adriji, Egejskem morju in Mali Aziji. Kralj je sprejel zunanega ministra Zographos. Popoldne se je vršil ministrski svet, pa se ne ve, o čem je razpravljal. „Corriere della Sera“ poroča, da v Rimu z razstočo pozornostjo zasledujejo grško politiko. Precej se v Rimu hudujejo, ker hoče Grška v Epiru določiti volitve. To nasprotuje obljubi, da bo Grška Epir zasedla samo začasno in končno rešitev prepustila bodoči mirovni konferenci.

Da se Italija močno oborožuje in si pridobivlja v veliki množini vojnih potrebščin, kaže že dejstvo, da poročajo ameriški listi iz East St. Louis, Mo. sledeče:

Tu se je zaznalo, da je italijanska vlada napravila s tukajšnjimi trgovci pogodbo za dobavo 15.000 konj. Prejšnja pogodba za 8.000 konj je že izvršena in več tisoč konj je že na poti v Italijo. Skupno je bilo dosedaj iz tukajšnjega kraja odposlanih v vojskujoče se evropske države 80.000 konj.

Cela srednja Evropa v boju.

Italijanski list „Corriere della Sera“ piše iz Petrograda: Na vzhodnem bojišču pripravljajo se velikanske reči, bojna podjetja, ki jim svetovna zgodovina nima para. A vse to se pripravlja s skrajno tajnostjo na vseh straneh. Vsa osrednja Evropa je — pravzaprav še-le sedaj — v ognju.

Rusi cenijo število nemških korov v Karpatih in v Bukovini na trideset.

Jedro strateškega položaja je sedaj kakor prej fronta med trdnjavama Thorn in Krakova.

Beda v Srbiji.

Kar piše Anglež Tomaž Lipton o običnem položaju v Srbiji, nas spominja na „šibo božjo“ v preteklih stoletjih. Ta mož prerokuje, da bo Srbija docela uničena, ako legar ondi v najkrajšem času ne poneha. K prednici bolnišnice v Kragujevacu pripeljejo dan na dan z volovi naprežene vozove, ki so z bolniki preobloženi; ker pa za njih ni prostora, umreti morajo pred vrati. Take in enake slike ponavljajo se po vsej deželi tisočkrat. V Srbiji vlada danes beda in sila, kakoršna nikjer drugod. V Nišu, ki je siser imel navadno 15—20.000 duš prebivalstva, sedaj prebiva 100.000 oseb. In med temi je na tisoče na legarju obolelih, od katerih jih najmanj 300 na dan umrje. Britofci ne zadostujejo za mrličje. Vseposodi se more opazovati, kako vozijo bolnike v deliriju skozi mesto. In tudi po mestnem tlaku sedijo in ležijo oboleli ljudje, ki si ne morejo dalje pomagati.

Lipton je obiskal vse bolnišnice in našel vse prenapoljene. Ponekod je primanjkovalo posteljne oprave, in ležalo jih je po čvetero na eni sami matraci. Ženski pa v bolnišnice sploh ne sprejemajo in morajo toraj reve, zapuščene od vsega sveta, u svojih bornih kočah klaverno umreti, brez zdravnika in zdravil. Enako piše dr. Ryan, zdravnik v Ameriki, kateremu je izročeni 2.900 bolnikov. On zatrjuje, da bo v kratkem polovica srbskega prebivalstva poginila, ako se razširjanju te bolezni, kateri se pravi pegasti legar (Flecktyphus) ne stori skorajšnji konec. In v to svrhu manjka na Srbskem vseh sredstev kakor tudi prostorov. Vsi oddelki „Rdečega križa“, ki so došli iz raznožnih dežel, so brez vse moči in si ne vedo

pomagati, da bi to kužno bolezen zabranili, kajti ondi ni izoliranih barak, ne šotorov, ne lekarn, ne zdravnikov, ne zdravil in sploh nobenega zdravniškega pripomočka; o postrežnih osebah pa se itak ne more govoriti.

In tako pride, da umrje v domačih kolibah ali tudi ob cestah na teden več srbskega prebivalstva kakor na bojiščih v dveh mesecih. Škoda je le-ta, da se je grozna bolezen najprevo lotila nižjih slojev prebivalstva in ne višjih, — ako se pri Srbih sploh zamore o takih govoriti, — ki so zakrivali sedanjo strašno vojsko in njene posledice.

Zasedenje Gibraltarja.

Madridski list „Patria“, ki je s špansko vlado v najožji dotiki, pisal je te dni v svojem uvodnem članku, da je vendar-le prišla enkrat priložnost, ko zamore Španija svojo staro željo — zasedenje Gibraltarja — vdejavstovati. V sled poročil imenovanega lista opazuje se po vsej državi živahno gibanje, dan za dnevom vrše se velikanska ljudska zborovanja in demonstracije z geslom „El Gibraltar“. Nadškof v mestu Toledo je prejšno nedeljo v pridigi pred vsem ljudstvom Boga prosil, da bi naj Špancem podelil milost izpolnitve njih srčne želje. Ob sklepu opravil je molitev, s katero je prosil Boga, da bi naj v bojih za Gibraltar tem manj ko mogoče teklo krvi. S ozirom na vse te okoliščine sklepajo politični krogi, da se zasedenje Gibraltarja ne bo več dolgo odlagalo. Toraj zopet par niti več v štrni svetovne vojske.

Vojaške zadeve.

Skrb za junake brez rok in nog.

Prišli bodo dnevi, ko se bodo vriskajoči in pojoči ob burnih zvokih godbe vračali naši očete in sinovi zmagoviti iz vojne. Za to prosimo in tega pričakujemo. To bodo veseli tisti marši nazaj v domovino in razkropili se bodo ti vojaki na svoje domove, k svojim materam, ženam in otrokom, ki jih bodo sprejeli s solzami veselja v obeh. Prazniki veselja bodo tisti dnevi, ko se bodo vračali v mirno delo miru naši junaki živi in zdravi.

Toda marsikatera mati, ta in ona žena in otrok bo čakal zaman, da bi zagledal svojega dragega, kako koraka z drugimi možko in junako. Zakaj, za to vojsko krepkih mož in fantov bo prišla še druga armada; prišli bodo z bergljo, brez roke in noge, morda bo manjkalo obeh, prišli bodo mutasti in gluhi, da ne bodo mogli reči ali slišati tople besede v pozdrav, in slepega bo tovariš pripeljal na dom k materi in otroku... Koliko bo štela ta druga armada teh nesrečnih žrtev boja? Sam Bog nebeski ve; število bo veliko, veliko.

Usoda teh mož in fantov je in bo bolj tragična, kakor usoda onih, ki jim je Bog naklonil na daljnih bojnih poljih večni mir in pokoj. V boju, morda mesece in leto trajajočem, je bil noč noč in dan cel mož, junak, krepak, poln moči; sedaj se pa vrača domov pohabljen, brez roke, brez noge, slep in gluhi in senca moža, lupina, kateri je vojska izpila vso življensko moč.

Kaj bo s temi nesrečniki? Kako jih bomo sprejeli?

Mi vsi doma ostali, cel narod in vsa država je dolžna, da jih sprejme ne samo s častjo, ampak z največjo hvaležnostjo. Zvestemu junaku v dolgem boju svojo pomoč in ljubezen za celo njegovo življenje! V smrtne boju za nas, za domovino in državo je postal pohabljenec, invalid; oni trije so vsi dolžni, da ga spravijo zopet pokonci v življenje.

Ali bomo pustili, da se bo v srcih teh ju-

Vrednostno darilo za vse

ljudi nam nudi naša mati zemlja s svojimi zdravilnimi rastlinami, ki na njej rasejo. Že pred mnogimi stoletji so poznali ljudje bolečine olajšajoče, kašelj odstranjajoče in okrepcajoče rastline,

toda dandanašnji dosegla je ta znanost svoj višek. Iz najboljših rastlin, ki so se pri reumatičnih, gihtičnih, neuralgičnih in drugih boleznih, pri kašlju, hripavosti, slabosti, pri ranah, izpustkih in oteklinah kot bolečine olajšajoče izkazale, je Fellerjev dišeči fluid iz rastlinskih

esenc s znamko „Elsa-Fluid.“ 12 steklenic za 6 kron pošlje poštine prosto lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 241 (Hrvatsko). Iz jako zdravilnih korenin rabarbare pripravljeno zdravilo s znamko „Elsa-Pillen“ stane 6 škatlic poštine prosto 4 K 40 vin. okos ---